

El participi

El participi és un adjectiu verbal: es declina i concorda normalment amb un substantiu en gènere, nombre i cas, però també és una forma verbal i com a tal pot portar els mateixos complements que podrien acompanyar un verb en forma personal. Quan trobeu un participi en una frase, sempre haureu de saber decidir en quin gènere, nombre i cas apareix, per tal de poder identificar el substantiu al qual es refereix.

Des del punt de vista de la sintaxi, hi ha les següents construccions de participi:

Participi atributiu (amb article)

Es tradueix com una oració de relatiu:

Οἱ καμόντες στρατιῶται οἴκαδε ἀπῆλθον:

Els soldats que estaven fatigats van tornar a casa.

Naturalment, com qualsevol adjectiu, el participi amb article pot aparèixer substantivat (és a dir, pot no concortar amb cap substantiu, i fer ell sol la funció d' un substantiu):

Οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ ἔξουσιν:

Els que tenen molts enemics en la vida, no tindran cap amic en la necessitat.

Participi apositiu (sense article)

Apareix generalment sense article i equival a una oració subordinada adverbial o a un gerundi:

Ἐγὼ γὰρ θνητὸς ὄν οὐκ ἀτιμάζω τοὺς θεούς.

Jo, en efecte, essent / com que sóc mortal, no menyspreo els déus.

Participi predicatiu

Apareix també sense article, dependent d' un tipus determinat de verbs, i es pot referir al subjecte o al complement directe.

Participi predicatiu referit al subjecte

Apareix amb verbs que indiquen:

- Una manera en què es troba el subjecte i en què es percep l'acció, com

λανθάνω	<i>estar ocult</i>
τυγχάνω	<i>trobar-se per casualitat</i>
φαίνομαι	<i>ser manifest, aparèixer, mostrar-se</i>

El participi predicatiu amb aquests verbs té una traducció especial al català:

- el participi es tradueix en el temps en què es troba el verb principal

- el verb principal es tradueix per un adverbi

(i sovint cal canviar després la traducció perquè aquesta resulti més natural)

Ἐτύγχανον χειμάζων...

Passava jo l' hivern casualment...

> *Es donava el cas / Es donava la circumstància que / Resulta que passava jo l'hivern...*

Φαίνεται κακός ὄν

És evidentment dolent.

> *És evident que és dolent.*

- Un moment o una qualitat d'una acció,
com els que signifiquen

començar

acabar

cessar

continuar

anticipar-se

avantatjar

vèncer

fer bé

fer mal

El participi es tradueix per un infinitiu:

Ἀρχόμεθα διαλεγόμενοι.

Comencem a dialogar.

Καλῶς ποιεῖς λέγων

Fas bé en parlar.

- Un sentiment (*verba affectuum*),
com

χαίρω *alegrar-se*

ἠδομαι *alegrar-se*

αἰσχύνομαι *avergonyir-se*

Αἰσχύνομαι ταῦτα ἀκούων.

M'avergonyeixo d'escoltar això.

Οἱ θεοὶ χαίρουσι τιμώμενοι.

Els déus se n' alegren de ser venerats.

Participi predicatiu referit al complement

Molts verbs poden tenir com a complement

- o bé una oració subordinada completiva (o substantiva) introduïda per la conjunció ὅτι (*que*)
- o bé un substantiu (o un pronom) acompanyat d'un participi predicatiu (del qual poden dependre altres complements)

Es tracta sobre tot verbs de percepció física o mental (*verba sentiendi*), com els que signifiquen

veure

sentir

saber

ignorar

comprendre

convèncer

El grup format pel substantiu (o pronom) en acusatiu, el participi predicatiu que hi concerta i els complements d'aquest participi (si en té) es tradueix per una oració subordinada completiva (o substantiva) introduïda per la conjunció *que*.

Ἦκουσα τοὺς πολεμίους τὴν πόλιν προσβάλλοντας.

= Ἦκουσα ὅτι οἱ πολεμίοι τὴν πόλιν προσέβαλλον.

Vaig sentir que els enemics atacaven la ciutat.

Ὅρῶ ταῦτα ἀληθῆ ὄντα.

[ταῦτα, neutre, és aquí acusatiu plural.]

= Ὅρῶ ὅτι ταῦτα ἀληθῆ εἰσίν.

[ταῦτα, neutre, és aquí nominatiu plural.]

Veig que aquestes coses són vertaderes

> Veig que això és veritat.

Genitiu Absolut

Construcció equiparable a l'ablatiu absolut del llatí, consisteix en un sintagma format per un participi i un substantiu (o un pronom) que concerten en gènere, en nombre i en cas genitiu, i que sintàcticament es troba 'deslligat' (*ab.solutus*) de la resta de la frase, ja que no aconsegueix cap funció sintàctica respecte del verb ni cap altre element (però sí pot incloure complements que depenguin del participi).

Pot traduir-se amb un gerundi o (d'acord amb el sentit que hi hagi amb la resta de la frase) per una oració subordinada circumstancial (o adverbial).

Ὅντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γῆ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον.

Essent aquests en terra, els atenesos van enviar cap al Peloponès cent naus.

> *Com que aquestes estaven en terra, ...*

Τούτων γενομένων,...

Havent-se esdevingut aquestes coses,...

> *Com que havia passat això, ... / Després d'haver passat això,...*